

בש"פ 1846/23 - בן עמרד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 1846/23

לפני: כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: בן עמרד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

העברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בדו"ח תעבורה מספר 30155507251 מבית משפט השלום לתעבורה באילת לבית משפט השלום לתעבורה בבת ים.
2. המבקש טוען כי הוא מתגורר בראשון לציון וכי יקשה עליו להגיע לבית המשפט לתעבורה באילת בשל המרחק הרב ממקום מגוריו, וכן בשל מצבו הרפואי ונסיבותיו האישיות אשר פורטו בבקשה. כן נטען כי ההגעה לבית המשפט לתעבורה באילת תקשה אף על עד נוסף מטעמו של המבקש, בשל גילו המתקדם ומצבו הרפואי.
3. כעולה מן הבקשה ונספחיה, הקראת כתב האישום נקבעה ליום 4.7.2023 והמבקש הודיע כי בכוונתו לכפור במיוחס לו בכתב האישום.
4. דין הבקשה להידחות.
5. על פי הכלל, כאשר נאשם מבקש את העברת הדיון בהליך נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נעוץ בצורך בשמיעת ראיות, לרבות הגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה,

לבית המשפט אליו הועבר הדיון. לפיכך, העברת הדיון במקום בו כופר הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 4344/12 טאובליב נ' מדינת ישראל (8.7.2012); בש"פ 507/18 מילר נ' מדינת ישראל (5.3.2018); בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)). עניינו של המבקש לא בא בגדרם של מקרים חריגים אלה.

6. מבלי להקל ראש במצבו הרפואי של המבקש, לא שוכנעתי כי האסמכתאות הרפואיות שצורפו לבקשה מעידות על קושי ממשי ביכולתו של המבקש להתנייד, באופן המטה את הכף לטובת העברת מקום הדיון. כמו כן, מצבו הרפואי של העד הנוסף מטעמו לא פורט. משאלו פני הדברים, וחרף נסיבותיו האישיות, לא מצאתי כי עניינו נמנה עם אותם מקרים חריגים המצדיקים סטייה מכללי הסמכות המקומית.

ניתנה היום, ט"ז באדר התשפ"ג (9.3.2023).

ש ו פ ט ת
